

Arrest

nr. 72 435 van 22 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X
 X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de derde verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE en van attaché , die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker K.R.(...) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren in 1949 in de hoofdstad Kabul. Uw huwelijk bracht u echter naar Jalalabad waar u tot aan uw vertrek naar Europa verbleef in de wijk Chawke Talashi. Nadat uw echtgenoot door de Taliban gedood werd omdat hij weigerde zich tot de islam te bekeren, verbleef u met uw zoon B.S.K.(...) (o.v. 6.663.149) en uw dochter A.K.(...) (o.v. 6.663.150) steeds binnenshuis. Toen u besepte dat de veiligheidssituatie in Jalalabad verergerde, besloot u met uw gezin Afghanistan te verlaten. U kwam in België aan op 26 juli 2010, waar u zich drie dagen later vluchteling verklaarde.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de deze van uw dochter A.K.(...) (o.v. 6.663.150) en uw zoon B.S.K.(...) (o.v.6.663.149). Aan deze asielmotieven noch aan het voorgehouden verblijf van uw familie in Afghanistan kan echter geloof worden gehecht, zoals aangetoond in de hierna volgende beslissing. De beslissing inzake de asielaanvraag van uw zoon, waarmee u de laatste decennia zou hebben samengewoond en die omwille van dezelfde redenen claimt Afghanistan te hebben verlaten, luidt als volgt:

"(...)Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling of subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Allereerst dient opgemerkt dat de door u geschetste levensomstandigheden, met name uw verklaring dat u zowat uw ganse leven bent binnen gebleven, met zich meebrengen dat van u geen doorgedreven kennis kan verwacht worden van uw leefomgeving, m.n. de stad Jalalabad in Afghanistan. Echter, er dient in casu te worden opgemerkt dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen omtrent uw levensomstandigheden in Afghanistan. Dit roept twijfels op omtrent uw achtergrond en herkomst.

U schetst een beeld dat eruit bestaat dat jullie sinds de dood van uw vader zo'n twintig jaar geleden nooit het huis verlieten. Uit vrees voor de Taliban leidde u een volledig van de buitenwereld afgesloten leven dat slechts tweemaal per week onderbroken werd doordat u een voedselpakket in de gurdwara ging ophalen. Uw kennis van de incidenten die uw familie met de Taliban zou gekend hebben en van de Taliban in het algemeen moet evenwel uiterst vaag en ronduit foutief worden genoemd. Dat u ten gevolge deze groepering een volledig geïsoleerd leven diende te leiden, kan ernstig betwijfeld worden. Zo beweert u dat u negen of tien jaar oud was, in 1991 of 1992, toen uw vader door de Taliban gedood werd, terwijl uw broer een jaar eerder Afghanistan omwille van de Taliban ontvluchtte. Hoe uw vader twee à drie jaar voor de oprichting van deze partij (en zo'n vijf à zes jaar voor haar aanhangers Jalalabad veroverden) door hen gedood kon worden, is allerm minst duidelijk (CGVS B.(...) p.3,4,5,6).

Dat u en uw gezinsleden ongeveer twintig jaar binnen bleven uit vrees voor de Taliban valt bovendien niet op te maken uit uw kennis van deze organisatie en meer bepaald over hun aanwezigheid in uw verklaarde woonplaats, Jalalabad. Wanneer u gevraagd wordt of u weet wanneer de Taliban de macht had in Jalalabad moet u het antwoord schuldig blijven. U houdt het bij de uitspraak dat de Taliban de "hele tijd" in Jalalabad aanwezig was, een uitspraak die een loopje neemt met de geschiedenis (CGVS B.(...) p.8). Dit is hoogst merkwaardig en is niet van aard geloof te doen hechten aan uw bewering steeds in Afghanistan woonachtig te zijn geweest.

Niet alleen ontkracht uw slechte kennis van de Taliban uw bewering dat een vrees voor deze organisatie de oorzaak was van uw ingesnoerde bewegingsvrijheid, ook is het onmogelijk dat u, een 29-jarig lid van een religieuze minderheidsgroepering, aan een leven in Afghanistan een dergelijk slecht besef van de Taliban overhoudt. Tevens is het veelzeggend dat, hoewel u beweert dat jullie het huis niet konden verlaten omwille van de bekeringsdrang van de Taliban (een reden die per definitie alle leden van uw geloofsgemeenschap in meer of mindere mate treft), u op de vraag of andere Sikhs in Jalalabad een leven buiten de muren van hun huis konden leiden, antwoordt dat het u "niet kan schelen" (CGVS B.(...) p.3). Het valt niet voor te stellen dat u, die erg verregaande maatregelen treft om uw veiligheid te verzekeren en zeer regelmatig in contact komt met geloofsgenoten wiens steun u geniet, niet geïnteresseerd zou zijn in de manier waarop zij met de situatie omgaan.

Uw onvermogen een aannemelijk beeld op te hangen van de reden van uw uiterst uitzonderlijke levensomstandigheden schaadt ernstig het geloof in uw bewering werkelijk onder deze omstandigheden te hebben geleefd. Niet alleen qua leefoppervlakte maar ook qua sociale contacten blonk jullie leven de laatste decennia uit in soberheid, zo blijkt uit uw verklaringen. De verklaringen van u, uw zus en uw moeder lopen evenwel allerm minst gelijk aangaande de contacten die jullie buiten het gezin kenden. Waar u zegt dat u, op de personen van de gurdwara na, met niemand contact had spreekt uw moeder u geheel tegen. Zij vertelt dat u af en toe contact had met M.(...), een vriend van uw vader en buurman (CGVS B.(...) p.4; CGVS R.(...) p.3). Als er u specifiek naar deze persoon gevraagd wordt, blijkt u hem ook te kennen maar zijn woonplaats is u, vreemd genoeg, geheel onbekend (CGVS B.(...) p.10). Omgekeerd heeft uw moeder dan weer geen weet van de contacten die u haar toebedeelt. Dat ze, zoals u zegt, contact onderhield met de buurvrouwen ontkent ze volledig (CGVS R.(...) p.3; CGVS B.(...) p.10). U zou zelf wel met de buurmannen gepraat hebben. Hoewel u de contacten met de buurmannen

als erg beperkt laat uitschijnen, mag het toch verbazen dat u geen van de namen van uw buurmannen kent (CGVS B.(...) p.5,10). Temeer daar uw onbekende buurmannen een cruciale rol spelen in zowel uw taalkundige ontwikkeling als uw schuldvereffening. Immers, als u gevraagd wordt waar u Dari heeft geleerd, houdt u eerst voor dat u het oppikte van de mensen op straat, waarna u (als u er op wordt gewezen dat uw goede kennis van het Dari niet strookt met de zeldzaamheid van uw momenten buitenshuis) uw versie wijzigt en stelt dat u het leerde door te praten met de burens. Dat u enerzijds voldoende met uw buurmannen praatte om een taal machtig te worden, maar dat u anderzijds zo goed als geen kennis van hen heeft en nauwelijks buitenkwam, is allerm minst in overeenstemming te brengen (CGVS B.(...) p.5). Het geloof in de geschetste levensomstandigheden wordt verder aangetast doordat u en uw familieleden er allerm minst in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de zeldzame contacten die uw dagen kleurden. Dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw levensomstandigheden de voorbije decennia roept de nodige vragen op.

Vanaf de machtsovername door de islamitische mujaheddin begin jaren negentig verlieten honderdduizenden Afghaanse hindoes en sikhs het land. Velen vestigden zich sindsdien bij hun geloofsgenoten in India en Pakistan. Ten tijde van de burgeroorlog ten tijde van de mujaheddin (1992-1996) en onder het extremistisch-islamitische Talibanregime (1995-2001) bleef slechts een zeer gering aantal hindoes en sikhs in Afghanistan wonen. Uzelf stelt dat u de voorbije twintig jaar amper buitenkwam. Uw verklaringen omtrent uw gedwongen decennialange sociale isolatie dienen dan ook door de asielinstanties onderzocht te worden. Indien immers blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de redenen of omstandigheden van uw gedwongen isolatie, kan aan uw verklaring dat u zich ten gevolge deze redenen steeds gedwongen zag binnen te blijven geen geloof worden gehecht. Uit tal van elementen moet besloten worden dat uw verklaringen omtrent uw achtergrond niet geloofwaardig zijn.

Er dient dan ook vermoed te worden dat u uw beweringen omtrent uw decennialange isolatie in uw huis in Jalalabad heeft afgelegd met als doel de asielinstanties te misleiden en het hen onmogelijk te maken een onderzoek te voeren naar uw verblijfplaats in deze lange periode. Gezien u zich genoodzaakt zag om een onwaar beeld op te hangen van deze feiten, kan aangenomen worden dat u dit deed om te verhullen dat u in werkelijkheid in deze periode elders verbleef. Er kan dan ook verondersteld worden dat u tot de zeer grote groep hindoes en sikhs behoort die eind jaren tachtig en begin jaren negentig het land verliet en zich sindsdien elders heeft gevestigd.

Zo zijn ook jullie verklaringen over andere aspecten van jullie leven gedurende de voorbije decennia hoogst merkwaardig. Het beeld dat u en uw gezinsleden bijvoorbeeld ophangen van de wijze waarop u de afrekeningen voor water en elektriciteit betaalde, kan allerm minst overtuigen. Waar uw zus bekend dat ze er geen idee van heeft hoe er voor het verbruikte leidingwater betaald werd, beweert u dat u de elektriciteits- en waterrekeningen betaalde met het geld dat uw vader u naliet. U heeft er evenwel het raden naar hoeveel geld uw vader u dan wel naliet. Ook de wijze waarop u de rekeningen zou betaald hebben, doet de wenkbrauwen fronsen. U stelt dat u aan de buurmannen geld gaf om de rekeningen te betalen (CGVS B.(...) p.9,10). Een idee van hoeveel de rekeningen bedroegen, heeft u dan ook niet. Zonder te weten hoeveel er te betalen viel gaf u een zeker bedrag aan uw buurmannen, zo zegt u. Dit is weinig geloofwaardig. Zoals hierboven reeds aangekaart weerspiegelt bovendien uw vertrouwen in uw buurmannen zich allerm minst in uw kennis van deze personen. Het is weinig geloofwaardig dat u, gezien uw erg penibele financiële situatie, op een dergelijke achteloze manier met geldzaken omsprong (CGVS B.(...) p.9,10; CGVS A.(...) p.3).

Voorts kan ook uw kennis van de Afghaanse munt niet voor uw verklaarde verblijf in Afghanistan pleiten. Zo bent u niet op de hoogte van de sterke devaluatie die de Afghaanse munt eind 2002 onderging, waarbij 1000 oude Afghani geruild konden worden voor 1 nieuwe Afghani. Dat u dit ontgaan zou zijn, is onmogelijk. Ook gelooft u geheel foutief dat het briefje van 5000 Afghani dat tot eind 2002 - begin 2003 in omloop was, nog in gebruik was toen u Afghanistan zou hebben verlaten. U beweert dat u het geld dat u van uw vader erfde niet omwisselde, maar het steeds gebruikte om uw rekeningen mee te betalen. Daar deze biljetten sinds begin 2003 niet meer in gebruik waren, is het zeer merkwaardig dat u deze jaren later nog zou hebben kunnen gebruiken (CGVS B.(...) p.10). Dat u werkelijk steeds in Afghanistan woonachtig was, dient dan ook ernstig betwijfeld te worden.

Ook jullie verklaringen over jullie bezigheden thuis kunnen niet overtuigen. Zo stelt u dat uw activiteiten zich beperkten tot het praten met uw moeder, hetgeen u de hele dag deed. Dat u twintig jaar vulde met het praten met uw moeder blijkt evenwel niet uit uw kennis van haar familie: waar u op de vraag of uw moeder broers of zussen had negatief antwoordde, beantwoordde uw moeder deze vraag bij de Dienst

Vreemdelingenzaken positief. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u de vraag verkeerd had begrepen en dacht dat de vraag over uw zus handelde. Dit is echter weinig waarschijnlijk daar u zelfs indien u dacht dat de vraag over uw zus handelde, hem verkeerd beantwoordde: u bent nl. zelf de broer van uw zus (CGVS B.(...) p.3,4,8; CGVS A.(...) p.4). Uw verklaring dat u twintig jaar zo goed als binnenshuis zou hebben doorgebracht, wordt door bovengaande aanzienlijk ondermijnd. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze levensomstandigheden voorwendt om een onderzoek naar uw werkelijke herkomst door de asielinstanties te dwarsbomen.

Gezien de deplorabele omstandigheden waarin u en uw gezinsleden jarenlang vertoefden, dringt de vraag zich op waarom u niet eerder trachtte Afghanistan te verlaten. U verwijst desgevraagd naar het gebrek aan financiële middelen dat jullie verhinderde eerder Afghanistan te ontvluchten. Als er evenwel op gewezen wordt dat u over de jaren geen geld vergaarde maar het huis dat steeds in uw bezit was inzette om de kosten te dekken, houdt u het erop dat u wachtte op steun van de gurdwara om het land te verlaten. Daar u slechts eenmaal hulp vroeg aan de gurdwara (meerbepaald toen u dertien of veertien jaar oud was), hetgeen u geweigerd werd, blijft de vraag hangende waarom u gezien uw bijzonder slechte levensomstandigheden zo'n veertien tot vijftien jaar wachtte om het land te verlaten (CGVS B.(...) p.3,7). Uw moeder beantwoordt dezelfde vraag zonder te verwijzen naar jullie financiële toestand. Zij geeft aan dat ze in Jalalabad bleef vanuit een zeker geloof in de toekomst. Ze dacht dat de omstandigheden in Afghanistan beter gingen worden terwijl ze in de tegenovergestelde richting evolueerden, zo zegt ze. Dat uw moeder naar de algemene veiligheidssituatie en haar evolutie verwijst als reden voor het voorzetten van jullie verblijf in Afghanistan, klemmt dan weer met het feit dat ze geen idee heeft van de evolutie van de veiligheidssituatie en er zich evenmin trachtte over te informeren (CGVS (...) p.2).

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u en uw gezinsleden levensomstandigheden schetsen die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Doordat u een beeld voorwendt waarbij uw leefwereld haast volledig tot de vier muren van uw huis beperkt blijft, tracht u de Belgische asielinstanties doelbewust het zicht op uw reële situatie te benemen. Het is nochtans zeer belangrijk dat u de Belgische asielinstanties een klaar zicht biedt op uw verschillende verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België voor een juist onderzoek van uw herkomst en een correcte beoordeling van uw asielaanvraag. Dat u het nalaat een duidelijk en aannemelijk beeld op te hangen van uw achtergrond doet sterk vermoeden dat u de Belgische asielinstanties in de beoordeling van uw nood aan bescherming wil misleiden. Zonder klaar zicht op uw levensomstandigheden en profiel is het voor de Belgische asielinstanties immers onmogelijk om aan de hand van een vraagstelling uw verklaringen inzake uw verblijfplaatsen en herkomst correct in te schatten.

Naast de hierboven reeds opgemerkte tekortschietende kennis over het Afgaanse geld en de aanwezigheid van de Taliban in Jalalabad, zijn er nog verschillende andere van uw verklaringen die sterk doen vermoeden dat uw verklaring dat u tot aan uw vertrek naar België in Jalalabad woonde niet op de waarheid berust. Zo is het opvallend dat u uw geboortedatum volledig volgens de Westerse kalender en in het geheel niet volgens de Afgaanse kalender kan vermelden. Als verklaring voor deze eigenaardigheid verwijst u naar de door de Dienst Vreemdelingenzaken afgeleverde oranje kaart. U zou slechts gemeld hebben dat u 29 jaar oud was, waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken een exacte geboortedatum maakte. Dit is allerm minst ernstig en onderstreept de vraag waar u uw kennis van de Gregoriaanse kalender heeft opgedaan (CGVS B.(...) p.2).

Ook uw zus kan niet verklaren waar haar kennis van de Gregoriaanse kalender haar oorsprong vindt. Zo stelt ze dat ze, ondanks het volledig van de wereld afgesneden leven dat ze leidde, toch precies weet wanneer ze Jalalabad verliet doordat uw moeder aan de hand van de festivals de tijd bijhield. Hoewel ze beweert dat uw moeder haar de Sikh kalender bijbracht valt dit niet af te leiden uit haar antwoord op de vraag naar het laatste festival dat ze in Afghanistan meemaakte. Bij het duiden van het festival van de geboorte van Guru Nanak vermengt ze immers de Sikh en de Gregoriaanse kalender op onorthodoxe wijze: waar ze er aan vast houdt dat dit festival plaatsvindt in de vierde maand van de Sikh-kalender wordt het in werkelijkheid in de eerste maand van de Sikh kalender gevierd, hetgeen overeenkomt met de vierde maand van de Westerse kalender (CGVS A.(...) p.4). De kennis die u en uw zus hebben opgedaan van de Westerse kalender doet vermoeden dat jullie er elders onderricht in hebben genoten. Het is eveneens zeer opvallend dat u en uw zus tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet konden vertellen waar in Jalalabad uw huis gelegen was, om tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wel uw huis in de wijk Chawk Talashi te situeren (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2; DVZ verklaring B.(...) p.1; DVZ verklaring A.(...) p.1). Als u met uw plots aangegroeide

kennis geconfronteerd wordt, ontkent u dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de naam van uw wijk niet zou genoemd hebben (CGVS B.(...) p.6).

Voorts dient aangekaart dat u en uw gezinsleden evenmin vertrouwd zijn met de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Jalalabad, hetgeen bovengaaende vaststellingen verder bevestigt. Hoewel u zo'n tweemaal per week de gurdwara bezocht, kan u hem vreemd genoeg allerm minst duidelijk situeren. Gevraagd naar omliggende wijken kan u bovendien slechts één brug vermelden (CGVS B.(...) p.6). Waar de tweede gurdwara van Jalalabad gelegen zou zijn, weet u evenmin. Ook de ligging van de school voor Hindoes en Sikhs is u onbekend (CGVS B.(...) p.6,7). Ook is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van de ligging van de crematiesite in Jalalabad en u ook niet weet te vertellen waar uw vader zou zijn gecremeerd (CGVS B.(...) p.6). Dat u, zoals u beweert, de festivals met uw gemeenschap vierde, valt bovendien allerm minst uit uw kennis van deze gemeenschap op te maken (CGVS B.(...) p.8). Verder kan uw moeder zich geen periode herinneren waarin de omstandigheden van uw minderheidsgemeenschap beter was (CGVS R.(...) p.2). Dat het haar zou zijn ontgaan dat de Hindoes en Sikhs onder Zahir Shah, Daoud Khan en de communistische presidenten een opmerkelijk beter leven kenden dan onder de daaropvolgende regimes, valt niet in te denken. Uw zus verbaast dan weer met haar verklaring dat ze geen andere Hindoe- en Sikhgemeenschappen in Afghanistan kent. Van het nabije Sikh heiligdom van Sultanpur heeft ze bovendien slechts gehoord (CGVS A.(...) p.5). Als uw zus gevraagd wordt te vertellen wat ze over Afghanistan weet, blijkt dit een onmogelijke opgave. Ze beperkt er zich toe te zeggen dat ze geen informatie over Afghanistan bezit (CGVS A.(...) p.5). Ook beperkt haar kennis van de Afghaanse steden zich tot de hoofdstad en Jalalabad (CGVS A.(...) p.2). U gelooft tenslotte dat er in Jalalabad naast andere talen ook het Tadzjieks wordt gebezigd (CGVS B.(...) p.5), waarmee u wellicht verwijst naar het Dari.

De twijfel omtrent jullie verklaarde verblijf in Afghanistan wordt nog versterkt door jullie verklaringen over de reisweg die jullie naar België voerde. Zo stellen u en uw zus dat een rit van anderhalf tot twee uur u van Jalalabad naar een haven voerde waar u een boot nam die u in drie dagen tot op het Belgische grondgebied bracht (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2). De aan het dossier toegevoegde kaart wijst evenwel uit dat de dichtstbijzijnde havenstad zo'n 1000 km van Jalalabad verwijderd is, hetgeen uw verklaarde reisweg volledig onderuit haalt. Dat u geen geloofwaardig reisverhaal kan ophangen, doet onder andere sterk twijfelen aan het verklaarde beginpunt van uw reis.

Dat u, uw moeder en uw zus bedrieglijke verklaringen afleggen over uw levensomstandigheden en reisweg en dat jullie kennis van Afghanistan en uw gemeenschap aldaar zo goed als onbestaande is, verhindert enig geloof in de verklaringen dat jullie de laatste decennia in Afghanistan hebben gewoond. Aan jullie asielmotieven, die zich in deze jaren afspeelden, kan bijgevolg evenmin enige waarde worden gehecht. De vluchtelingenstatus kan u derhalve niet toegekend worden.

Uit bovenstaande blijkt dat de kennis van u en uw gezinsleden inzake Afghanistan en uw geloofsgemeenschap in Jalalabad dermate pover is dat het uw verblijf in Afghanistan uitermate sterk in vraag dient te worden gesteld. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De recentste taskara dateert van januari 1993, waardoor de identiteitsdocumenten allerm minst als indicatie voor uw verblijf in Afghanistan tot 2010 kunnen worden aangewend. Verder legt u geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit, afkomst, vluchtrelaas of reisweg. De medische attesten betreffen de fysieke gezondheid van uw moeder kunnen als dusdanig niet aangewend worden als begin van bewijs voor uw verblijf in Afghanistan. Integendeel, waar u tijdens het gehoor haar verwondingen wijt aan het brutale optreden van de Taliban staat op een van de certificaten te lezen dat ze veroorzaakt werden door een treinongeval in Afghanistan. Daar Afghanistan geen spoorwegennet bezit, kan het vermelde treinongeval evenwel niet in dit land gebeurd zijn.

Omwille van bovengaaende redenen kan u de status van vluchteling noch deze van subsidiair bescherming worden toegekend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan,

anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke en / of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.(...)"

Derhalve kan ook u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster, K.A.(...), luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 22 april 1984 in de wijk Chawk Talashi van de stad Jalalabad, provincie Nangarhar. U bent analfabeet. Op jonge leeftijd doodde de Taliban uw vader waarna u samen met uw moeder R.K.(...) (o.v. 6.663.148) en uw broer B.S.K.(...) (o.v. 6.663.149) jarenlang binnenshuis verbleef. U overleefde op voedselpakketten van de gurdwara. Uiteindelijk besloot uw moeder samen met haar gezin Afghanistan te verlaten. Na een reis van drie dagen kwam u op 26 juli 2010 aan in België, waar u zich drie dagen later vluchteling verklaarde.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven dezelfde zijn als deze van uw moeder R.K.(...) (o.v. 6.663.148) en uw broer B.S.K.(...) (o.v. 6.663.149). Aan deze asielmotieven noch aan het voorgehouden verblijf van uw familie in Afghanistan kan echter geloof worden gehecht, zoals aangetoond in de hierna volgende beslissing. De beslissing inzake de asielaanvraag van uw broer, waarmee u uw ganse leven zou hebben samengewoond en die omwille van dezelfde redenen claimt Afghanistan te hebben verlaten, luidt als volgt:

"(...) Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling of subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Allereerst dient opgemerkt dat de door u geschetste levensomstandigheden, met name uw verklaring dat u zowat uw ganse leven bent binnen gebleven, met zich meebrengen dat van u geen doorgedreven kennis kan verwacht worden van uw leefomgeving, m.n. de stad Jalalabad in Afghanistan. Echter, er dient in casu te worden opgemerkt dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen omtrent uw levensomstandigheden in Afghanistan. Dit roept twijfels op omtrent uw achtergrond en herkomst.

U schetst een beeld dat eruit bestaat dat jullie sinds de dood van uw vader zo'n twintig jaar geleden nooit het huis verlieten. Uit vrees voor de Taliban leidde u een volledig van de buitenwereld afgesloten leven dat slechts tweemaal per week onderbroken werd doordat u een voedselpakket in de gurdwara ging ophalen. Uw kennis van de incidenten die uw familie met de Taliban zou gekend hebben en van de Taliban in het algemeen moet evenwel uiterst vaag en ronduit foutief worden genoemd. Dat u ten gevolge deze groepering een volledig geïsoleerd leven diende te leiden, kan ernstig betwijfeld worden. Zo beweert u dat u negen of tien jaar oud was, in 1991 of 1992, toen uw vader door de Taliban gedood werd, terwijl uw broer een jaar eerder Afghanistan omwille van de Taliban ontvluchtte. Hoe uw vader twee à drie jaar voor de oprichting van deze partij (en zo'n vijf à zes jaar voor haar aanhangers Jalalabad veroverden) door hen gedood kon worden, is allerm minst duidelijk (CGVS B.(...) p.3,4,5,6).

Dat u en uw gezinsleden ongeveer twintig jaar binnen bleven uit vrees voor de Taliban valt bovendien niet op te maken uit uw kennis van deze organisatie en meer bepaald over hun aanwezigheid in uw verklaarde woonplaats, Jalalabad. Wanneer u gevraagd wordt of u weet wanneer de Taliban de macht had in Jalalabad moet u het antwoord schuldig blijven. U houdt het bij de uitspraak dat de Taliban de "hele tijd" in Jalalabad aanwezig was, een uitspraak die een loopje neemt met de geschiedenis (CGVS B.(...) p.8). Dit is hoogst merkwaardig en is niet van aard geloof te doen hechten aan uw bewering steeds in Afghanistan woonachtig te zijn geweest.

Niet alleen ontkracht uw slechte kennis van de Taliban uw bewering dat een vrees voor deze organisatie de oorzaak was van uw ingesnoerde bewegingsvrijheid, ook is het onmogelijk dat u, een 29-jarig lid van een religieuze minderheidsgroepering, aan een leven in Afghanistan een dergelijk slecht besef van de Taliban overhoudt. Tevens is het veelzeggend dat, hoewel u beweert dat jullie het huis niet konden verlaten omwille van de bekeringsdrang van de Taliban (een reden die per definitie alle leden van uw geloofsgemeenschap in meer of mindere mate treft), u op de vraag of andere Sikhs in Jalalabad een leven buiten de muren van hun huis konden leiden, antwoordt dat het u "niet kan schelen" (CGVS B.(...) p.3). Het valt niet voor te stellen dat u, die erg verregaande maatregelen treft om uw veiligheid te verzekeren en zeer regelmatig in contact komt met geloofsgenoten wiens steun u geniet, niet geïnteresseerd zou zijn in de manier waarop zij met de situatie omgaan.

Uw onvermogen een aannemelijk beeld op te hangen van de reden van uw uiterst uitzonderlijke levensomstandigheden schaadt ernstig het geloof in uw bewering werkelijk onder deze omstandigheden te hebben geleefd. Niet alleen qua leefoppervlakte maar ook qua sociale contacten blonk jullie leven de laatste decennia uit in soberheid, zo blijkt uit uw verklaringen. De verklaringen van u, uw zus en uw moeder lopen evenwel allerm minst gelijk aangaande de contacten die jullie buiten het gezin kenden. Waar u zegt dat u, op de personen van de gurdwara na, met niemand contact had spreekt uw moeder u geheel tegen. Zij vertelt dat u af en toe contact had met M.(...), een vriend van uw vader en buurman (CGVS B.(...) p.4; CGVS R.(...) p.3). Als er u specifiek naar deze persoon gevraagd wordt, blijkt u hem ook te kennen maar zijn woonplaats is u, vreemd genoeg, geheel onbekend (CGVS B.(...) p.10). Omgekeerd heeft uw moeder dan weer geen weet van de contacten die u haar toebedeelt. Dat ze, zoals u zegt, contact onderhield met de buurvrouwen ontkent ze volledig (CGVS R.(...) p.3; CGVS B.(...) p.10). U zou zelf wel met de buurmänner gepraat hebben. Hoewel u de contacten met de buurmänner als erg beperkt laat uitschijnen, mag het toch verbazen dat u geen van de namen van uw buurmänner kent (CGVS B.(...) p.5,10). Temeer daar uw onbekende buurmänner een cruciale rol spelen in zowel uw taalkundige ontwikkeling als uw schuldvereffening. Immers, als u gevraagd wordt waar u Dari heeft geleerd, houdt u eerst voor dat u het oppikte van de mensen op straat, waarna u (als u er op wordt gewezen dat uw goede kennis van het Dari niet strookt met de zeldzaamheid van uw momenten buitenshuis) uw versie wijzigt en stelt dat u het leerde door te praten met de burens. Dat u enerzijds voldoende met uw buurmänner praatte om een taal machtig te worden, maar dat u anderzijds zo goed als geen kennis van hen heeft en nauwelijks buitenkwam, is allerm minst in overeenstemming te brengen (CGVS B.(...) p.5). Het geloof in de geschetste levensomstandigheden wordt verder aangetast doordat u en uw familieleden er allerm minst in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de zeldzame contacten die uw dagen kleurden. Dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw levensomstandigheden de voorbije decennia roept de nodige vragen op.

Vanaf de machtsovername door de islamitische mujaheddin begin jaren negentig verlieten honderdduizenden Afghaanse hindoes en sikhs het land. Velen vestigden zich sindsdien bij hun geloofsgenoten in India en Pakistan. Ten tijde van de burgeroorlog ten tijde van de mujaheddin (1992-1996) en onder het extremistisch-islamitische Talibanregime (1995-2001) bleef slechts een zeer gering aantal hindoes en sikhs in Afghanistan wonen. Uzelf stelt dat u de voorbije twintig jaar amper buitenkwam. Uw verklaringen omtrent uw gedwongen decennialange sociale isolatie dienen dan ook door de asielinstanties onderzocht te worden. Indien immers blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de redenen of omstandigheden van uw gedwongen isolatie, kan aan uw verklaring dat u zich ten gevolge deze redenen steeds gedwongen zag binnen te blijven geen geloof worden gehecht. Uit tal van elementen moet besloten worden dat uw verklaringen omtrent uw achtergrond niet geloofwaardig zijn.

Er dient dan ook vermoed te worden dat u uw beweringen omtrent uw decennialange isolatie in uw huis in Jalalabad heeft afgelegd met als doel de asielinstanties te misleiden en het hen onmogelijk te maken een onderzoek te voeren naar uw verblijfplaats in deze lange periode. Gezien u zich genoodzaakt zag om een onwaar beeld op te hangen van deze feiten, kan aangenomen worden dat u dit deed om te verhullen dat u in werkelijkheid in deze periode elders verbleef. Er kan dan ook verondersteld worden dat u tot de zeer grote groep hindoes en sikhs behoort die eind jaren tachtig en begin jaren negentig het land verliet en zich sindsdien elders heeft gevestigd.

Zo zijn ook jullie verklaringen over andere aspecten van jullie leven gedurende de voorbije decennia hoogst merkwaardig. Het beeld dat u en uw gezinsleden bijvoorbeeld ophangen van de wijze waarop u de afrekeningen voor water en elektriciteit betaalde, kan allerm minst overtuigen. Waar uw zus bekend dat ze er geen idee van heeft hoe er voor het verbruikte leidingwater betaald werd, beweert u dat u de elektriciteits- en waterrekeningen betaalde met het geld dat uw vader u naliet. U heeft er evenwel het raden naar hoeveel geld uw vader u dan wel naliet. Ook de wijze waarop u de rekeningen zou betaald hebben, doet de wenkbrauwen fronsen. U stelt dat u aan de buurmannen geld gaf om de rekeningen te betalen (CGVS B.(...) p.9,10). Een idee van hoeveel de rekeningen bedroegen, heeft u dan ook niet. Zonder te weten hoeveel er te betalen viel gaf u een zeker bedrag aan uw buurmannen, zo zegt u. Dit is weinig geloofwaardig. Zoals hierboven reeds aangekaart weerspiegelt bovendien uw vertrouwen in uw buurmannen zich allerm minst in uw kennis van deze personen. Het is weinig geloofwaardig dat u, gezien uw erg penibele financiële situatie, op een dergelijke achteloze manier met geldzaken omsprong (CGVS B.(...) p.9,10; CGVS A.(...) p.3).

Voorts kan ook uw kennis van de Afghaanse munt niet voor uw verklaarde verblijf in Afghanistan pleiten. Zo bent u niet op de hoogte van de sterke devaluatie die de Afghaanse munt eind 2002 onderging, waarbij 1000 oude Afghani geruild konden worden voor 1 nieuwe Afghani. Dat u dit ontgaan zou zijn, is onmogelijk. Ook gelooft u geheel foutief dat het briefje van 5000 Afghani dat tot eind 2002 - begin 2003 in omloop was, nog in gebruik was toen u Afghanistan zou hebben verlaten. U beweert dat u het geld dat u van uw vader erfde niet omwisselde, maar het steeds gebruikte om uw rekeningen mee te betalen. Daar deze biljetten sinds begin 2003 niet meer in gebruik waren, is het zeer merkwaardig dat u deze jaren later nog zou hebben kunnen gebruiken (CGVS B.(...) p.10). Dat u werkelijk steeds in Afghanistan woonachtig was, dient dan ook ernstig betwijfeld te worden.

Ook jullie verklaringen over jullie bezigheden thuis kunnen niet overtuigen. Zo stelt u dat uw activiteiten zich beperkten tot het praten met uw moeder, hetgeen u de hele dag deed. Dat u twintig jaar vulde met het praten met uw moeder blijkt evenwel niet uit uw kennis van haar familie: waar u op de vraag of uw moeder broers of zussen had negatief antwoordde, beantwoordde uw moeder deze vraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken positief. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u de vraag verkeerd had begrepen en dacht dat de vraag over uw zus handelde. Dit is echter weinig waarschijnlijk daar u zelfs indien u dacht dat de vraag over uw zus handelde, hem verkeerd beantwoordde: u bent nl. zelf de broer van uw zus (CGVS B.(...) p.3,4,8; CGVS A.(...) p.4). Uw verklaring dat u twintig jaar zo goed als binnenshuis zou hebben doorgebracht, wordt door bovengaande aanzienlijk ondermijnd. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze levensomstandigheden voorwendt om een onderzoek naar uw werkelijke herkomst door de asielinstanties te dwarsbomen.

Gezien de deplorabele omstandigheden waarin u en uw gezinsleden jarenlang vertoefden, dringt de vraag zich op waarom u niet eerder trachtte Afghanistan te verlaten. U verwijst desgevraagd naar het gebrek aan financiële middelen dat jullie verhinderde eerder Afghanistan te ontvluchten. Als er evenwel op gewezen wordt dat u over de jaren geen geld vergaarde maar het huis dat steeds in uw bezit was

inzette om de kosten te dekken, houdt u het erop dat u wachtte op steun van de gurdwara om het land te verlaten. Daar u slechts eenmaal hulp vroeg aan de gurdwara (meerbepaald toen u dertien of veertien jaar oud was), hetgeen u geweigerd werd, blijft de vraag hangende waarom u gezien uw bijzonder slechte levensomstandigheden zo'n veertien tot vijftien jaar wachtte om het land te verlaten (CGVS B.(...) p.3,7). Uw moeder beantwoordt dezelfde vraag zonder te verwijzen naar jullie financiële toestand. Zij geeft aan dat ze in Jalalabad bleef vanuit een zeker geloof in de toekomst. Ze dacht dat de omstandigheden in Afghanistan beter gingen worden terwijl ze in de tegenovergestelde richting evolueerden, zo zegt ze. Dat uw moeder naar de algemene veiligheidssituatie en haar evolutie verwijst als reden voor het voorzetten van jullie verblijf in Afghanistan, klemmt dan weer met het feit dat ze geen idee heeft van de evolutie van de veiligheidssituatie en er zich evenmin trachtte over te informeren (CGVS B.(...) p.2).

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u en uw gezinsleden levensomstandigheden schetsen die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Doordat u een beeld voorwendt waarbij uw leefwereld haast volledig tot de vier muren van uw huis beperkt blijft, tracht u de Belgische asielinstanties doelbewust het zicht op uw reële situatie te benemen. Het is nochtans zeer belangrijk dat u de Belgische asielinstanties een klaar zicht biedt op uw verschillende verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België voor een juist onderzoek van uw herkomst en een correcte beoordeling van uw asielaanvraag. Dat u het nalaat een duidelijk en aannemelijk beeld op te hangen van uw achtergrond doet sterk vermoeden dat u de Belgische asielinstanties in de beoordeling van uw nood aan bescherming wil misleiden. Zonder klaar zicht op uw levensomstandigheden en profiel is het voor de Belgische asielinstanties immers onmogelijk om aan de hand van een vraagstelling uw verklaringen inzake uw verblijfplaatsen en herkomst correct in te schatten.

Naast de hierboven reeds opgemerkte tekortschietende kennis over het Afgaanse geld en de aanwezigheid van de Taliban in Jalalabad, zijn er nog verschillende andere van uw verklaringen die sterk doen vermoeden dat uw verklaring dat u tot aan uw vertrek naar België in Jalalabad woonde niet op de waarheid berust. Zo is het opvallend dat u uw geboortedatum volledig volgens de Westerse kalender en in het geheel niet volgens de Afgaanse kalender kan vermelden. Als verklaring voor deze eigenaardigheid verwijst u naar de door de Dienst Vreemdelingenzaken afgeleverde oranje kaart. U zou slechts gemeld hebben dat u 29 jaar oud was, waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken een exacte geboortedatum maakte. Dit is allerm minst ernstig en onderstreept de vraag waar u uw kennis van de Gregoriaanse kalender heeft opgedaan (CGVS B.(...) p.2).

Ook uw zus kan niet verklaren waar haar kennis van de Gregoriaanse kalender haar oorsprong vindt. Zo stelt ze dat ze, ondanks het volledig van de wereld afgesneden leven dat ze leidde, toch precies weet wanneer ze Jalalabad verliet doordat uw moeder aan de hand van de festivals de tijd bijhield. Hoewel ze beweert dat uw moeder haar de Sikh kalender bijbracht valt dit niet af te leiden uit haar antwoord op de vraag naar het laatste festival dat ze in Afghanistan meemaakte. Bij het duiden van het festival van de geboorte van Guru Nanak vermengt ze immers de Sikh en de Gregoriaanse kalender op onorthodoxe wijze: waar ze er aan vast houdt dat dit festival plaatsvindt in de vierde maand van de Sikh-kalender wordt het in werkelijkheid in de eerste maand van de Sikh kalender gevierd, hetgeen overeenkomt met de vierde maand van de Westerse kalender (CGVS A.(...) p.4). De kennis die u en uw zus hebben opgedaan van de Westerse kalender doet vermoeden dat jullie er elders onderricht in hebben genoten. Het is eveneens zeer opvallend dat u en uw zus tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet konden vertellen waar in Jalalabad uw huis gelegen was, om tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wel uw huis in de wijk Chawk Talashi te situeren (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2; DVZ verklaring B.(...) p.1; DVZ verklaring A.(...) p.1). Als u met uw plots aangegroeide kennis geconfronteerd wordt, ontkent u dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de naam van uw wijk niet zou genoemd hebben (CGVS B.(...) p.6).

Voorts dient aangekaart dat u en uw gezinsleden evenmin vertrouwd zijn met de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Jalalabad, hetgeen bovengaan de vaststellingen verder bevestigt. Hoewel u zo'n tweemaal per week de gurdwara bezocht, kan u hem vreemd genoeg allerm minst duidelijk situeren. Gevraagd naar omliggende wijken kan u bovendien slechts één brug vermelden (CGVS B.(...) p.6). Waar de tweede gurdwara van Jalalabad gelegen zou zijn, weet u evenmin. Ook de ligging van de school voor Hindoes en Sikhs is u onbekend (CGVS B.(...) p.6,7). Ook is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van de ligging van de crematiesite in Jalalabad en u ook niet weet te vertellen waar uw vader zou zijn gecremeerd (CGVS B.(...) p.6). Dat u, zoals u beweert, de festivals met uw gemeenschap vierde, valt bovendien allerm minst uit uw kennis van deze gemeenschap op te maken (CGVS B.(...) p.8). Verder kan uw moeder zich geen periode herinneren waarin de

omstandigheden van uw minderheidsgemeenschap beter was (CGVS R.(...) p.2). Dat het haar zou zijn ontgaan dat de Hindoes en Sikhs onder Zahir Shah, Daoud Khan en de communistische presidenten een opmerkelijk beter leven kenden dan onder de daaropvolgende regimes, valt niet in te denken. Uw zus verbaast dan weer met haar verklaring dat ze geen andere Hindoe- en Sikhgemeenschappen in Afghanistan kent. Van het nabije Sikh heiligdom van Sultanpur heeft ze bovendien slechts gehoord (CGVS A.(...) p.5). Als uw zus gevraagd wordt te vertellen wat ze over Afghanistan weet, blijkt dit een onmogelijke opgave. Ze beperkt er zich toe te zeggen dat ze geen informatie over Afghanistan bezit (CGVS A.(...) p.5). Ook beperkt haar kennis van de Afghaanse steden zich tot de hoofdstad en Jalalabad (CGVS A.(...) p.2). U gelooft tenslotte dat er in Jalalabad naast andere talen ook het Tadzjieks wordt gebezigd (CGVS B.(...) p.5), waarmee u wellicht verwijst naar het Dari.

De twijfel omtrent jullie verklaarde verblijf in Afghanistan wordt nog versterkt door jullie verklaringen over de reisweg die jullie naar België voerde. Zo stellen u en uw zus dat een rit van anderhalf tot twee uur u van Jalalabad naar een haven voerde waar u een boot nam die u in drie dagen tot op het Belgische grondgebied bracht (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2). De aan het dossier toegevoegde kaart wijst evenwel uit dat de dichtstbijzijnde havenstad zo'n 1000 km van Jalalabad verwijderd is, hetgeen uw verklaarde reisweg volledig onderuit haalt. Dat u geen geloofwaardig reisverhaal kan ophangen, doet onder andere sterk twijfelen aan het verklaarde beginpunt van uw reis.

Dat u, uw moeder en uw zus bedrieglijke verklaringen afleggen over uw levensomstandigheden en reisweg en dat jullie kennis van Afghanistan en uw gemeenschap aldaar zo goed als onbestaande is, verhindert enig geloof in de verklaringen dat jullie de laatste decennia in Afghanistan hebben gewoond. Aan jullie asielmotieven, die zich in deze jaren afspeelden, kan bijgevolg evenmin enige waarde worden gehecht. De vluchtelingenstatus kan u derhalve niet toegekend worden.

Uit bovenstaande blijkt dat de kennis van u en uw gezinsleden inzake Afghanistan en uw geloofsgemeenschap in Jalalabad dermate pover is dat het uw verblijf in Afghanistan uitermate sterk in vraag dient te worden gesteld. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De recentste taskara dateert van januari 1993, waardoor de identiteitsdocumenten allermindst als indicatie voor uw verblijf in Afghanistan tot 2010 kunnen worden aangewend. Verder legt u geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit, afkomst, vluchtrelaas of reisweg. De medische attesten betreffen de fysieke gezondheid van uw moeder kunnen als dusdanig niet aangewend worden als begin van bewijs voor uw verblijf in Afghanistan. Integendeel, waar u tijdens het gehoor haar verwondingen wijt aan het brutale optreden van de Taliban staat op een van de certificaten te lezen dat ze veroorzaakt werden door een treinongeval in Afghanistan. Daar Afghanistan geen spoorwegennet bezit, kan het vermelde treinongeval evenwel niet in dit land gebeurd zijn.

Omwille van bovengaande redenen kan u de status van vluchteling noch deze van subsidiair bescherming worden toegekend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfemen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het

voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke en / of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw land van herkomst of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.(...)”

Derhalve moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, S.K.B.(...), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 15 augustus 1982 in de wijk Chawk Talashi van de stad Jalalabad, provincie Nangarhar, en bent analfabeet. Toen u negen of tien jaar oud was, werd uw vader door de Taliban gedood omwille van zijn weigering de islam te omhelzen. Uit vrees voor de Taliban bleef u na zijn dood samen met uw moeder R.K.(...) (o.v. 6.663.148) en uw zus A.K.(...) (o.v. 6.663.150) steeds binnenshuis. Voor uw overleven was u afhankelijk van de voedselpakketten van de gurdwara (tempel). Jaren later besloot uw moeder dat de tijd om Afghanistan te verlaten was aangebroken. Een reis van drie dagen bracht u op 26 juli 2010 naar België, waar u drie dagen later asiel aanvroeg.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u drie taskara's en vier medische attesten neer.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling of subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Allereerst dient opgemerkt dat de door u geschetste levensomstandigheden, met name uw verklaring dat u zowat uw ganse leven bent binnen gebleven, met zich meebrengen dat van u geen doorgedreven kennis kan verwacht worden van uw leefomgeving, m.n. de stad Jalalabad in Afghanistan. Echter, er dient in casu te worden opgemerkt dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen omtrent uw levensomstandigheden in Afghanistan. Dit roept twijfels op omtrent uw achtergrond en herkomst.

U schetst een beeld dat eruit bestaat dat jullie sinds de dood van uw vader zo'n twintig jaar geleden nooit het huis verlieten. Uit vrees voor de Taliban leidde u een volledig van de buitenwereld afgesloten leven dat slechts tweemaal per week onderbroken werd doordat u een voedselpakket in de gurdwara ging ophalen. Uw kennis van de incidenten die uw familie met de Taliban zou gekend hebben en van de Taliban in het algemeen moet evenwel uiterst vaag en ronduit foutief worden genoemd. Dat u ten gevolge deze groepering een volledig geïsoleerd leven diende te leiden, kan ernstig betwijfeld worden. Zo beweert u dat u negen of tien jaar oud was, in 1991 of 1992, toen uw vader door de Taliban gedood werd, terwijl uw broer een jaar eerder Afghanistan omwille van de Taliban ontvluchtte. Hoe uw vader

twee à drie jaar voor de oprichting van deze partij (en zo'n vijf à zes jaar voor haar aanhangers Jalalabad veroverden) door hen gedood kon worden, is allerm minst duidelijk (CGVS B.(...) p.3,4,5,6).

Dat u en uw gezinsleden ongeveer twintig jaar binnen bleven uit vrees voor de Taliban valt bovendien niet op te maken uit uw kennis van deze organisatie en meer bepaald over hun aanwezigheid in uw verklaarde woonplaats, Jalalabad. Wanneer u gevraagd wordt of u weet wanneer de Taliban de macht had in Jalalabad moet u het antwoord schuldig blijven. U houdt het bij de uitspraak dat de Taliban de "hele tijd" in Jalalabad aanwezig was, een uitspraak die een loopje neemt met de geschiedenis (CGVS B.(...) p.8). Dit is hoogst merkwaardig en is niet van aard geloof te doen hechten aan uw bewering steeds in Afghanistan woonachtig te zijn geweest.

Niet alleen ontkracht uw slechte kennis van de Taliban uw bewering dat een vrees voor deze organisatie de oorzaak was van uw ingesnoerde bewegingsvrijheid, ook is het onmogelijk dat u, een 29-jarig lid van een religieuze minderheidsgroepering, aan een leven in Afghanistan een dergelijk slecht besef van de Taliban overhoudt. Tevens is het veelzeggend dat, hoewel u beweert dat jullie het huis niet konden verlaten omwille van de bekeringsdrang van de Taliban (een reden die per definitie alle leden van uw geloofsgemeenschap in meer of mindere mate treft), u op de vraag of andere Sikhs in Jalalabad een leven buiten de muren van hun huis konden leiden, antwoordt dat het u "niet kan schelen" (CGVS B.(...) p.3). Het valt niet voor te stellen dat u, die erg verregaande maatregelen treft om uw veiligheid te verzekeren en zeer regelmatig in contact komt met geloofsgenoten wiens steun u geniet, niet geïnteresseerd zou zijn in de manier waarop zij met de situatie omgaan.

Uw onvermogen een aannemelijk beeld op te hangen van de reden van uw uiterst uitzonderlijke levensomstandigheden schaadt ernstig het geloof in uw bewering werkelijk onder deze omstandigheden te hebben geleefd. Niet alleen qua leefoppervlakte maar ook qua sociale contacten blonk jullie leven de laatste decennia uit in soberheid, zo blijkt uit uw verklaringen. De verklaringen van u, uw zus en uw moeder lopen evenwel allerm minst gelijk aangaande de contacten die jullie buiten het gezin kenden. Waar u zegt dat u, op de personen van de gurdwara na, met niemand contact had spreekt uw moeder u geheel tegen. Zij vertelt dat u af en toe contact had met M.(...), een vriend van uw vader en buurman (CGVS B.(...) p.4; CGVS R.(...) p.3). Als er u specifiek naar deze persoon gevraagd wordt, blijkt u hem ook te kennen maar zijn woonplaats is u, vreemd genoeg, geheel onbekend (CGVS B.(...) p.10). Omgekeerd heeft uw moeder dan weer geen weet van de contacten die u haar toebedeelt. Dat ze, zoals u zegt, contact onderhield met de buurvrouwen ontkent ze volledig (CGVS R.(...) p.3; CGVS B.(...) p.10). U zou zelf wel met de buurmannen gepraat hebben. Hoewel u de contacten met de buurmannen als erg beperkt laat uitschijnen, mag het toch verbazen dat u geen van de namen van uw buurmannen kent (CGVS B.(...) p.5,10). Temeer daar uw onbekende buurmannen een cruciale rol spelen in zowel uw taalkundige ontwikkeling als uw schuldvereffening. Immers, als u gevraagd wordt waar u Dari heeft geleerd, houdt u eerst voor dat u het oppikte van de mensen op straat, waarna u (als u er op wordt gewezen dat uw goede kennis van het Dari niet strookt met de zeldzaamheid van uw momenten buitenshuis) uw versie wijzigt en stelt dat u het leerde door te praten met de burens. Dat u enerzijds voldoende met uw buurmannen praatte om een taal machtig te worden, maar dat u anderzijds zo goed als geen kennis van hen heeft en nauwelijks buitenkwam, is allerm minst in overeenstemming te brengen (CGVS B.(...) p.5). Het geloof in de geschetste levensomstandigheden wordt verder aangetast doordat u en uw familieleden er allerm minst in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de zeldzame contacten die uw dagen kleurden. Dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw levensomstandigheden de voorbije decennia roept de nodige vragen op.

Vanaf de machtsovername door de islamitische mujaheddin begin jaren negentig verlieten honderdduizenden Afghaanse hindoes en sikhs het land. Velen vestigden zich sindsdien bij hun geloofsgenoten in India en Pakistan. Ten tijde van de burgeroorlog ten tijde van de mujaheddin (1992-1996) en onder het extremistisch-islamitische Talibanregime (1995-2001) bleef slechts een zeer gering aantal hindoes en sikhs in Afghanistan wonen. Uzelf stelt dat u de voorbije twintig jaar amper buitenkwam. Uw verklaringen omtrent uw gedwongen decennialange sociale isolatie dienen dan ook door de asielinstanties onderzocht te worden. Indien immers blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de redenen of omstandigheden van uw gedwongen isolatie, kan aan uw verklaring dat u zich ten gevolge deze redenen steeds gedwongen zag binnen te blijven geen geloof worden gehecht. Uit tal van elementen moet besloten worden dat uw verklaringen omtrent uw achtergrond niet geloofwaardig zijn.

Er dient dan ook vermoed te worden dat u uw beweringen omtrent uw decennialange isolatie in uw huis in Jalalabad heeft afgelegd met als doel de asielinstanties te misleiden en het hen onmogelijk te maken

een onderzoek te voeren naar uw verblijfplaats in deze lange periode. Gezien u zich genoodzaakt zag om een onwaar beeld op te hangen van deze feiten, kan aangenomen worden dat u dit deed om te verhullen dat u in werkelijkheid in deze periode elders verbleef. Er kan dan ook verondersteld worden dat u tot de zeer grote groep hindoes en sikhs behoort die eind jaren tachtig en begin jaren negentig het land verliet en zich sindsdien elders heeft gevestigd.

Zo zijn ook jullie verklaringen over andere aspecten van jullie leven gedurende de voorbije decennia hoogst merkwaardig. Het beeld dat u en uw gezinsleden bijvoorbeeld ophangen van de wijze waarop u de afrekeningen voor water en elektriciteit betaalde, kan allerm minst overtuigen. Waar uw zus bekend dat ze er geen idee van heeft hoe er voor het verbruikte leidingwater betaald werd, beweert u dat u de elektriciteits- en waterrekeningen betaalde met het geld dat uw vader u naliet. U heeft er evenwel het raden naar hoeveel geld uw vader u dan wel naliet. Ook de wijze waarop u de rekeningen zou betaald hebben, doet de wenkbrauwen fronsen. U stelt dat u aan de buurmannen geld gaf om de rekeningen te betalen (CGVS B.(...) p.9,10). Een idee van hoeveel de rekeningen bedroegen, heeft u dan ook niet. Zonder te weten hoeveel er te betalen viel gaf u een zeker bedrag aan uw buurmannen, zo zegt u. Dit is weinig geloofwaardig. Zoals hierboven reeds aangekaart weerspiegelt bovendien uw vertrouwen in uw buurmannen zich allerm minst in uw kennis van deze personen. Het is weinig geloofwaardig dat u, gezien uw erg penibele financiële situatie, op een dergelijke achteloze manier met geldzaken omsprong (CGVS B.(...) p.9,10; CGVS A.(...) p.3).

Voorts kan ook uw kennis van de Afghaanse munt niet voor uw verklaarde verblijf in Afghanistan pleiten. Zo bent u niet op de hoogte van de sterke devaluatie die de Afghaanse munt eind 2002 onderging, waarbij 1000 oude Afghani geruild konden worden voor 1 nieuwe Afghani. Dat u dit ontgaan zou zijn, is onmogelijk. Ook gelooft u geheel foutief dat het briefje van 5000 Afghani dat tot eind 2002 - begin 2003 in omloop was, nog in gebruik was toen u Afghanistan zou hebben verlaten. U beweert dat u het geld dat u van uw vader erfde niet omwisselde, maar het steeds gebruikte om uw rekeningen mee te betalen. Daar deze biljetten sinds begin 2003 niet meer in gebruik waren, is het zeer merkwaardig dat u deze jaren later nog zou hebben kunnen gebruiken (CGVS B.(...) p.10). Dat u werkelijk steeds in Afghanistan woonachtig was, dient dan ook ernstig betwijfeld te worden.

Ook jullie verklaringen over jullie bezigheden thuis kunnen niet overtuigen. Zo stelt u dat uw activiteiten zich beperkten tot het praten met uw moeder, hetgeen u de hele dag deed. Dat u twintig jaar vulde met het praten met uw moeder blijkt evenwel niet uit uw kennis van haar familie: waar u op de vraag of uw moeder broers of zussen had negatief antwoordde, beantwoordde uw moeder deze vraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken positief. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u de vraag verkeerd had begrepen en dacht dat de vraag over uw zus handelde. Dit is echter weinig waarschijnlijk daar u zelfs indien u dacht dat de vraag over uw zus handelde, hem verkeerd beantwoordde: u bent nl. zelf de broer van uw zus (CGVS B.(...) p.3,4,8; CGVS A.(...) p.4). Uw verklaring dat u twintig jaar zo goed als binnenshuis zou hebben doorgebracht, wordt door bovengaande aanzienlijk ondermijnd. Het lijkt er dan ook sterk op dat u deze levensomstandigheden voorwendt om een onderzoek naar uw werkelijke herkomst door de asielinstanties te dwarsbomen.

Gezien de deplorabele omstandigheden waarin u en uw gezinsleden jarenlang vertoefden, dringt de vraag zich op waarom u niet eerder trachtte Afghanistan te verlaten. U verwijst desgevraagd naar het gebrek aan financiële middelen dat jullie verhinderde eerder Afghanistan te ontvluchten. Als er evenwel op gewezen wordt dat u over de jaren geen geld vergaarde maar het huis dat steeds in uw bezit was inzette om de kosten te dekken, houdt u het erop dat u wachtte op steun van de gurdwara om het land te verlaten. Daar u slechts eenmaal hulp vroeg aan de gurdwara (meer bepaald toen u dertien of veertien jaar oud was), hetgeen u geweigerd werd, blijft de vraag hangende waarom u gezien uw bijzonder slechte levensomstandigheden zo'n veertien tot vijftien jaar wachtte om het land te verlaten (CGVS B.(...) p.3,7). Uw moeder beantwoordt dezelfde vraag zonder te verwijzen naar jullie financiële toestand. Zij geeft aan dat ze in Jalalabad bleef vanuit een zeker geloof in de toekomst. Ze dacht dat de omstandigheden in Afghanistan beter gingen worden terwijl ze in de tegenovergestelde richting evolueerden, zo zegt ze. Dat uw moeder naar de algemene veiligheidssituatie en haar evolutie verwijst als reden voor het voorzetten van jullie verblijf in Afghanistan, klemmt dan weer met het feit dat ze geen idee heeft van de evolutie van de veiligheidssituatie en er zich evenmin trachtte over te informeren (CGVS (...) p.2).

Bovenstaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat u en uw gezinsleden levensomstandigheden schetsen die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Doordat u een beeld voorwendt waarbij uw leefwereld haast volledig tot de vier muren van uw huis beperkt blijft, tracht u de Belgische

asielinstanties doelbewust het zicht op uw reële situatie te benemen. Het is nochtans zeer belangrijk dat u de Belgische asielinstanties een klaar zicht biedt op uw verschillende verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor uw komst naar België voor een juist onderzoek van uw herkomst en een correcte beoordeling van uw asielaanvraag. Dat u het nalaat een duidelijk en aannemelijk beeld op te hangen van uw achtergrond doet sterk vermoeden dat u de Belgische asielinstanties in de beoordeling van uw nood aan bescherming wil misleiden. Zonder klaar zicht op uw levensomstandigheden en profiel is het voor de Belgische asielinstanties immers onmogelijk om aan de hand van een vraagstelling uw verklaringen inzake uw verblijfplaatsen en herkomst correct in te schatten.

Naast de hierboven reeds opgemerkte tekortschietende kennis over het Afghaanse geld en de aanwezigheid van de Taliban in Jalalabad, zijn er nog verschillende andere van uw verklaringen die sterk doen vermoeden dat uw verklaring dat u tot aan uw vertrek naar België in Jalalabad woonde niet op de waarheid berust. Zo is het opvallend dat u uw geboortedatum volledig volgens de Westerse kalender en in het geheel niet volgens de Afghaanse kalender kan vermelden. Als verklaring voor deze eigenaardigheid verwijst u naar de door de Dienst Vreemdelingenzaken afgeleverde oranje kaart. U zou slechts gemeld hebben dat u 29 jaar oud was, waarvan de Dienst Vreemdelingenzaken een exacte geboortedatum maakte. Dit is allerm minst ernstig en onderstreept de vraag waar u uw kennis van de Gregoriaanse kalender heeft opgedaan (CGVS B.(...) p.2).

Ook uw zus kan niet verklaren waar haar kennis van de Gregoriaanse kalender haar oorsprong vindt. Zo stelt ze dat ze, ondanks het volledig van de wereld afgesneden leven dat ze leidde, toch precies weet wanneer ze Jalalabad verliet doordat uw moeder aan de hand van de festivals de tijd bijhield. Hoewel ze beweert dat uw moeder haar de Sikh kalender bijbracht valt dit niet af te leiden uit haar antwoord op de vraag naar het laatste festival dat ze in Afghanistan meemaakte. Bij het duiden van het festival van de geboorte van Guru Nanak vermengt ze immers de Sikh en de Gregoriaanse kalender op onorthodoxe wijze: waar ze er aan vast houdt dat dit festival plaatsvindt in de vierde maand van de Sikh-kalender wordt het in werkelijkheid in de eerste maand van de Sikh kalender gevierd, hetgeen overeenkomt met de vierde maand van de Westerse kalender (CGVS A.(...) p.4). De kennis die u en uw zus hebben opgedaan van de Westerse kalender doet vermoeden dat jullie er elders onderricht in hebben genoten. Het is eveneens zeer opvallend dat u en uw zus tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet konden vertellen waar in Jalalabad uw huis gelegen was, om tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wel uw huis in de wijk Chawk Talashi te situeren (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2; DVZ verklaring B.(...) p.1; DVZ verklaring A.(...) p.1). Als u met uw plots aangegroeide kennis geconfronteerd wordt, ontkent u dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de naam van uw wijk niet zou genoemd hebben (CGVS B.(...) p.6).

Voorts dient aangekaart dat u en uw gezinsleden evenmin vertrouwd zijn met de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Jalalabad, hetgeen bovengaan de vaststellingen verder bevestigt. Hoewel u zo'n tweemaal per week de gurdwara bezocht, kan u hem vreemd genoeg allerm minst duidelijk situeren. Gevraagd naar omliggende wijken kan u bovendien slechts één brug vermelden (CGVS B.(...) p.6). Waar de tweede gurdwara van Jalalabad gelegen zou zijn, weet u evenmin. Ook de ligging van de school voor Hindoes en Sikhs is u onbekend (CGVS B.(...) p.6,7). Ook is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van de ligging van de crematiesite in Jalalabad en u ook niet weet te vertellen waar uw vader zou zijn gecremeerd (CGVS B.(...) p.6). Dat u, zoals u beweert, de festivals met uw gemeenschap vierde, valt bovendien allerm minst uit uw kennis van deze gemeenschap op te maken (CGVS B.(...) p.8). Verder kan uw moeder zich geen periode herinneren waarin de omstandigheden van uw minderheidsgemeenschap beter was (CGVS R.(...) p.2). Dat het haar zou zijn ontgaan dat de Hindoes en Sikhs onder Zahir Shah, Daoud Khan en de communistische presidenten een opmerkelijk beter leven kenden dan onder de daaropvolgende regimes, valt niet in te denken. Uw zus verbaast dan weer met haar verklaring dat ze geen andere Hindoe- en Sikhgemeenschappen in Afghanistan kent. Van het nabije Sikh heiligdom van Sultanpur heeft ze bovendien slechts gehoord (CGVS A.(...) p.5). Als uw zus gevraagd wordt te vertellen wat ze over Afghanistan weet, blijkt dit een onmogelijke opgave. Ze beperkt er zich toe te zeggen dat ze geen informatie over Afghanistan bezit (CGVS A.(...) p.5). Ook beperkt haar kennis van de Afghaanse steden zich tot de hoofdstad en Jalalabad (CGVS A.(...) p.2). U gelooft tenslotte dat er in Jalalabad naast andere talen ook het Tadzjieks wordt gebezigd (CGVS B.(...) p.5), waarmee u wellicht verwijst naar het Dari.

De twijfel omtrent jullie verklaarde verblijf in Afghanistan wordt nog versterkt door jullie verklaringen over de reisweg die jullie naar België voerde. Zo stellen u en uw zus dat een rit van anderhalf tot twee uur u van Jalalabad naar een haven voerde waar u een boot nam die u in drie dagen tot op het Belgische grondgebied bracht (CGVS B.(...) p.2; CGVS A.(...) p.2). De aan het dossier toegevoegde kaart wijst

evenwel uit dat de dichtstbijzijnde havenstad zo'n 1000 km van Jalalabad verwijderd is, hetgeen uw verklaarde reisweg volledig onderuit haalt. Dat u geen geloofwaardig reisverhaal kan ophangen, doet onder andere sterk twijfelen aan het verklaarde beginpunt van uw reis.

Dat u, uw moeder en uw zus bedrieglijke verklaringen afleggen over uw levensomstandigheden en reisweg en dat jullie kennis van Afghanistan en uw gemeenschap aldaar zo goed als onbestaande is, verhindert enig geloof in de verklaringen dat jullie de laatste decennia in Afghanistan hebben gewoond. Aan jullie asielmotieven, die zich in deze jaren afspeelden, kan bijgevolg evenmin enige waarde worden gehecht. De vluchtelingenstatus kan u derhalve niet toegekend worden.

Uit bovenstaande blijkt dat de kennis van u en uw gezinsleden inzake Afghanistan en uw geloofsgemeenschap in Jalalabad dermate pover is dat het uw verblijf in Afghanistan uitermate sterk in vraag dient te worden gesteld. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De recentste taskara dateert van januari 1993, waardoor de identiteitsdocumenten allermindst als indicatie voor uw verblijf in Afghanistan tot 2010 kunnen worden aangewend. Verder legt u geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit, afkomst, vluchtrelaas of reisweg. De medische attesten betreffen de fysieke gezondheid van uw moeder kunnen als dusdanig niet aangewend worden als begin van bewijs voor uw verblijf in Afghanistan. Integendeel, waar u tijdens het gehoor haar verwondingen wijt aan het brutale optreden van de Taliban staat op een van de certificaten te lezen dat ze veroorzaakt werden door een treinongeval in Afghanistan. Daar Afghanistan geen spoorwegennet bezit, kan het vermelde treinongeval evenwel niet in dit land gebeurd zijn.

Omwille van bovengaande redenen kan u de status van vluchteling noch deze van subsidiair bescherming worden toegekend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordeelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordeelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke en / of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante

elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), alsook een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers herhalen dat zij gedurende jaren in quasi isolement geleefd hebben zodat hun kennis van de Afghaanse samenleving dan ook heel beperkt is. Volgens verzoekers verklaart dit de lacunes die hen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal) worden verweten. Verzoekers merken op dat nergens in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert om te stellen dat verzoekers een gebrekkige kennis hebben van de Afghaanse samenleving, de Sikh gemeenschap in Jalalabad, behoudens de verwijzing naar een geografische kaart. Verzoekers wijzen erop dat er geen twijfel wordt geuit over hun Sikh origine. Evenmin worden er twijfels geuit omtrent de authenticiteit van de door hen neergelegde *taskara's*. Verzoekers benadrukken dat de situatie voor Sikhs, als zijnde een niet moslim geloofsminderheid, in Afghanistan zeer moeilijk is. Verzoekers vragen dan ook om het statuut van de vluchteling toegekend te krijgen of minstens het statuut van de subsidiaire bescherming.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOLJIMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoekers zich voornamelijk beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

2.3. De verzoekende partijen klagen de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partijen brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Verzoekers herhalen dat zij gedurende jaren *in quasi* isolement geleefd hebben zodat hun kennis van de Afghaanse samenleving dan ook heel beperkt is. Volgens verzoekers verklaart dit de lacunes die hen door het Commissariaat-generaal worden verweten.

Dit is geen weerlegging van de uitvoerige motivering desbetreffende van de bestreden beslissing. De Raad meent zoals verweerder stelt dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker een document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt (*in casu* een *taskara*), tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van die streek mocht de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) in redelijkheid afleiden dat verzoekers niet het bewijs leverden van hun beweerd afkomst. Van iemand die zich vluchteling verklaart, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij enige kennis heeft van de situatie in zijn land of streek van herkomst en achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging (RvS, nr. 114.826 van 22 januari 2003; RvS, nr. 130.915 van 30 april 2004; RvS, nr. 133.382 van 30 juni 2004).

Het komt de commissaris-generaal toe te beoordelen of uit de verklaringen van de verzoekende partijen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat zij hun nationaliteit, land van herkomst of vroegere gewone verblijfplaats voldoende aantoonen. Bij de beoordeling van de redenen voor de vlucht en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten (RvV (Algemene Vergadering) nr. 45 395 van 24 juni 2010).

In casu heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekers geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen betreffende hun levensomstandigheden in Afghanistan. Dit roept twijfels op betreffende hun achtergrond en herkomst. Niet alleen ontkracht de slechte kennis van verzoekers over de Taliban hun bewering dat een vrees voor deze organisatie de oorzaak was van hun ingesnoerde

bewegingsvrijheid. Ook is het onmogelijk dat verzoeker, een 29-jarig lid van een religieuze minderheidsgroepering, aan een leven in Afghanistan een dergelijk slecht besef van de Taliban overhoudt als tijdens zijn gehoor is gebleken. Het geloof in de geschetste levensomstandigheden wordt verder aangetast doordat verzoekers er allerminst in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de zeldzame contacten die hun dagen kleurden. Verder zijn ook de verklaringen van verzoekers over andere aspecten van hun leven gedurende de voorbije decennia hoogst merkwaardig. Het beeld dat verzoekers bijvoorbeeld ophangen van de wijze waarop verzoeker de afrekeningen voor water en elektriciteit betaalde, kan allerminst overtuigen. Voorts kan ook verzoekers kennis van de Afghaanse munt, hun kennis van de Afghaanse kalender, de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Jalalabad en hun verklaringen over hun bezigheden thuis niet voor hun verklaarde verblijf in Afghanistan pleiten. De twijfel omtrent dit verklaarde verblijf in Afghanistan wordt nog versterkt door de verklaringen van verzoekers over hun reisweg naar België. Dat verzoekers ongeloofwaardige verklaringen afleggen over hun levensomstandigheden en reisweg en dat hun kennis van Afghanistan en hun gemeenschap aldaar zo goed als onbestaande is, verhindert enig geloof te hechten aan de verklaringen dat zij de laatste decennia in Afghanistan hebben gewoond. Aan de ingeroepen asielmotieven, die zich in deze jaren afspeelden, kan bijgevolg evenmin enige waarde worden gehecht.

2.5. Verzoekers stellen dat nergens in de bestreden beslissing melding wordt gemaakt van informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert om te stellen dat verzoekers een gebrekkige kennis hebben van de Afghaanse samenleving, de Sikh gemeenschap in Jalalabad, behoudens de verwijzing naar een geografische kaart.

Zoals hierboven reeds gesteld en uitvoerig gemotiveerd werd in de bestreden beslissing zijn de verklaringen van verzoekers niet eensluidend en overtuigen deze verklaringen geenszins. Daarenboven bevat het administratief dossier in de submap betreffende B.S.K.(...) onder stuk 14 "Map met Landeninformatie" diverse documenten betreffende de situatie van Sikhs in Jalalabad en Afghanistan. De motieven uit de bestreden beslissing vinden derhalve steun in het administratief dossier.

2.6. Verzoekers stellen dat er geen twijfel wordt geuit over hun Sikh origine. Evenmin worden er twijfels geuit betreffende de authenticiteit van de door hen neergelegde *taskara's*.

De Raad wijst erop dat de Raad en de commissaris-generaal een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezitten aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontfeggen (RvS, nr. 180.410 van 4 maart 2008). Verweerder merkt op dat de commissaris-generaal *in casu* heeft geoordeeld dat de door verzoekers neergelegde *taskara's* bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen. De recentste *taskara* dateert immers van januari 1993, waardoor de identiteitsdocumenten allerminst als indicatie voor het verblijf in Afghanistan tot 2010 van verzoekers kunnen worden aangewend. Verder legde verzoekers geen enkel ander stuk neer ter staving van hun identiteit, afkomst, vluchtrelaas of reisweg.

De Raad schaaft zich achter dit motief en meent dat de voorgelegde *taskara's* geen bewijswaarde hebben. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontfen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

2.7. Verzoekers benadrukken dat de situatie voor Sikhs, als zijnde een niet moslim geloofsminderheid, in Afghanistan zeer moeilijk is. Verzoekers vragen dan ook om het statuut van de vluchteling toegekend te krijgen of minstens het statuut van de subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen correct zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en betrekking hebben op de kern van verzoekers hun asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissingen ernstige gebreken in de verklaringen van verzoekers worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissingen.

Na lezing van de administratieve dossiers dient te worden geconcludeerd dat verzoekers er niet in slagen tegemoet te komen aan de op hen rustende bewijslast. De Raad benadrukt dat een asielzoeker niet noodzakelijk documenten dient neer te leggen ter staving van zijn/haar asielrelaas, maar dat bij gebrek aan overtuigende bewijzen, *in casu* van hun afkomst, mag verwacht worden dat hij/zij coherente, overtuigende en aannemelijke verklaringen aflegt. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat hij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van een asielaanvraag. Dit houdt onder meer in dat men de waarheid vertelt en de bevoegde autoriteiten niet tracht te misleiden (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). Zo kan minstens worden verwacht

dat een asielzoeker die beweert afkomstig te zijn van een bepaalde stad, regio en land kan antwoorden op vragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke omgeving en de gemeenschap waartoe hij beweert te behoren. De Raad herhaalt dat de vragen die aan verzoekers werden gesteld betrekking hebben op dagdagelijkse elementen die door eenieder die beweert geboren en getogen te zijn in Jalalabad en tot de Hindoeminderheid behoort moeten gekend zijn. Zoals blijkt uit wat voorafgaat is de kennis van verzoekers omtrent de Sikh- en Hindoegemeenschap in Jalalabad en van het dagelijkse leven in Afghanistan echter ondermaats tot nagenoeg onbestaande. De verklaringen van verzoekers zijn voor het overige niet eensluidend, coherent en overtuigend.

De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoekers leugenachtige verklaringen afleggen met betrekking tot hun afkomst en zij aldus de Belgische asielinstanties op intentionele wijze trachten te misleiden. Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit Jalalabad of elders in Afghanistan verbleven hebben. Verzoekers bieden als asielzoekers geen reëel zicht op hun verblijfssituatie/afkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, zodat zij door eigen toedoen de asielinstanties verhinderen zich een juist beeld te vormen over hun werkelijke nood aan internationale bescherming. Zoals bepaald in paragraaf 205 van het UNHCR *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status* is het de plicht van de asielzoeker de waarheid te vertellen en alle pertinente informatie aan te brengen betreffende hemzelf en zijn verleden opdat de onderzoeker in de mogelijkheid wordt gesteld alle relevante feiten te beoordelen.

Vermits verzoekers geen duidelijkheid scheppen over hun verleden en de hieraan verbonden verblijfplaatsen en afkomst, stellen zij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en derhalve ook de Raad in de onmogelijkheid hun beschermingsnood correct te beoordelen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS